

Qui dia passa...

En el context econòmic actual l'esperança en l'any nou que arriba és molt més gran. La necessitat de canvi de rumb que cada any es planteja amb el pas del 31 de desembre a l'1 de gener pren un protagonisme especial i més màgic que habitualment.

Però l'any nou no canviarà res si nosaltres no canviem. L'autocrítica és essencial per a millorar socialment, la culpa no és només dels altres, mirar-nos al melic dia sí dia també ha provocat un abandonament progressiu de l'aspecte social i som éssers humans que necessitem conviure i compartir. I ara és el moment on la sensibilitat general està a flor de pell i és l'hora de mirar al nostre voltant i observar que els problemes personals han esdevingut problemes socials que cal evitar que esdevinguin lacres socials. Els joves i la gent gran estan en risc social, treballadors i treballadores afectats per ERO's, petits empresaris i empresàries que superen els dies amb l'aigua al coll i els autònoms, com sempre, qui se'n recorda?

Els milions d'euros que es destinaran a les hisendes municipals no solucionaran res si no es canvia l'estructura administrativa actual, totalment desfasada i que ens obliga als ajuntaments a oferir molts serveis públics sense el suport d'un bon finançament. La crisi al sector immobiliari ha posat de relleu les greus mancances estructurals del finançament municipal.

En aquests dies és quan la classe política ha de mostrar fermesa i aplicar les mesures adequades amb convicció, més endavant l'electorat ja farà balanç i donarà les notes de final de curs. La distinció entre equip de govern i oposició, en el cas particular d'una majoria absoluta com la que patim a Sant Andreu de la Barca, és flagrant quan s'aproven mesures amb el rodet, amb la força autoritària que atorga la majoria política: vegis com a exemple el model de recollida selectiva que s'implantarà amb els vots favorables de PSC i PP i contraris de ICV-EUiA, ERC, CiU i C's.

La bona línia encetada amb la negociació de pressupostos va quedar trencada en el mateix ple. És cert que el tarannà dels qui manen no és igual, i contrasta la posició dialogant d'algun regidor respecte a la postura autoritària de cop de puny damunt de la taula de l'Alcalde.

Des d'Esquerra-Sant Andreu no entenem la política com a confrontació sinó com a entesa i diàleg. La cerca i captura del vot provoca el predomini de la força del màrqueting i la desqualificació contínua dels adversaris. Res més allunyat del que hauria de ser, cal tornar als discursos de seny i mostrar la rauxa només quan convé. Avui, també a Sant Andreu de la Barca, és trist patir el caciquisme imperant i el maniqueisme de *l'estàs amb mi o contra meu*. Aquest és el camí perfecte per continuar perdent el suport dels electors. La força del vot hauria de manifestar el malestar amb la política d'opereta on s'imposa la dictadura de la imatge en detriment de les idees i de la seva aplicació pràctica.

Bones festes i feliç 2009 per a tothom!!
Esquerra-Sant Andreu de la Barca

